

The **IBSun**

Torsdagen den 29 maj 1997

Hur länge kan man leva på Nutella?

Vi skickade
givetvis en
reporter och
testade

Sidan 5

Innehåll:

Ledare	2
Brysselextra	3
Reklam	4
Skvallersida	5
Sidan 6	6
Brysselextra	7
Sport	8

IB-Sun avslöjar:

Tyskt koncentrationsläger

Sidan 2

BRYSSELEXTRA:

Staden där alla höjdare bor?

Stor intervju med en tolk som har sett det mesta. Han lever bland det fina folket. Är det så glamoröst som vi ser på TV?

Sidan 3

Rubrik efter rubrik har berättat om EU-tjänstemännens löner. För mig som socialist borde det vara lätt att ta ställning i den här frågan. Givetvis skall de betala lika mycket i skatt som oss andra, inte skall de ha högre löner än en svensk riksdagsman, säger den första tanken som slår mig.

Men vid närmare eftertanke och vid en djupare analys av problemet, så upptäcker man att rättvis och jämlikhetsidealen står i opposition till varandra. Klart att det blir jämlikt om EU-tjänstemännen betalar lika mycket skatt som oss andra, och att EU-tjänstemännen

får sin lön enligt svenska normer. Men de har inte tillgång till det svenska välfärdsystemet och deras barn måste gå i privatskola med höga terminsavgifter. Blir du sjuk kan du bara gå till privatsjukhus, något som inte är så billigt. Då kanske de här lönerna behövs för att klara sig. Så innan sensationslystna journalister spottar ur sig ett fantastiskt reportage om lyxlivet i Bryssel, borde man ta sig en titt på vad det finns för utgifter. Tjänster som är näst intill kostnadsfria i Sverige kan kosta massor i det nyliberala Bryssel.

Men hur löser man det här jämlikhets-rättvis dilemman? Jo genom

att socialisera EU. Om man inför skolor för barnen till EU-tjänstemän och finansierar detta med en hög skattesats för tjänstemännen så löser man konflikten, likadant med sjukvård och annat dylikt.

Ett socialiserat samhälle är ett starkt samhälle!!!

“Frihet, jämlikhet och solidaritet.”

MVH Stefan Åkesson.

**The
IB Sun**

*Ansvarig utgivare
Stefan Åkesson*

*Postadress
Per Brahegymnasiet*

*Besöksadress
(öppetider vardagar)
Redaktionen (8-15)
Per Brahegymnasiet
Residntgatan, 553 16 Jönköping
(Fack: IB1a)*

*Prenumeration och dagens
annonsmarknad (8-15)
(Per Brahegymnasiet)
Residntgatan, 553 16 Jönköping
(Fack: IB1a)*

*Telefon växel och redaktion:
07975*

*Email:
TheIBSun@hotmail.com*

*Eftertryck förbjudes.
Tidningen ansvarar ej för insänt,
ej beställt material.
Eventuell skatt på priser i
IB Sun-tävlingen betalas av vinnaren.
Tryckeri: Per Brahegymnasiet
Jönköping*

Copyright The IB Sun

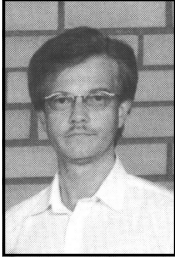
Breendonk

Stiger med blandade känslor, nyfikenhet, spänning och rysning över bron, genom porten och in i lägret, som har bevarats i precis samma skick som nazisterna lämnade det i augusti 1944. Går genom en tunnel och in i själva kasernen. Tittar in i cellerna där fångarna stått fängslade mellan 5.30 och 20.00 utan att få röra på sig, prata eller sjunga. Tittar in i logementen. I början sov och åt 32 fångar i varje logement, senare blev det 48. Maten utgjordes av varmt vatten, tunn soppa, lite bröd och smör samt fem sockerbitar under en dag. Fångar som dog av utmattning eller dålig behandling bars till bårhuset där de lades i kistor. Likkistorna återfanns vid befrielsen. Går vidare till tortyrkammaren. Här brändes

och plågades fångarna. När SS lämnade fortet 1944 försökte de kamouflera detta rum, men det återställdes med en del av de ursprungliga instrumenten och med hjälp av forna fångars och SS-kommandantens vittnesmål. Går genom barackerna. Dessa var byggda särskilt för judar. De var mycket kalla på vintern och mycket varma på sommaren. Ser arbetsmaterialet som användes. Tittar runt i tryckeriet, SS-kontoret, utställningssalen och museet. Byggnaden som nu är museum uppfördes av fångarna under ockupationen. Går ut ur byggnaderna och istället ut till arbetsplatsen och avrättningsplatsen. Det onödiga arbetet som utfördes, Att ta bort 250.000 ton jord från fortet och transportera den till

VÄGEN TILL EU'S HJÄRTA

Sten Kallin, en man som har lyckats nå toppen! Att arbeta för EU nere i Bryssel, är något som många drömmer om. En dag, av en ren slump, så fick jag på ryktesvägar höra talas om en lärare från min tidigare skola, som hade lyckats med just den bedriften. Hans namn är Sten Kallin och under "IB s" studieresa till just Bryssel tog jag kontakt med honom. Trots att hans schema var mycket hektiskt just då så lyckades han att hitta en lucka där vi kunde klämma in en intervju. Sten arbetar som språkgranskare, vilket innebär att han rättar andras översättningar. Vägen till språkgranskare inom EU är inte den lättaste. Först testades hans och flera hundra andra deltagares kunskaper genom ett nationellt prov, som skulle skrivas i Stockholm. Baserat på provet gallrades flertalet bort och de som blev kvar fick komma på en muntlig intervju. Sten blev en av de 14 som lyckades få en sex månaders lång anställning nere i Bryssel.

När man är bortrest, så saknar man ju alltid något. Det som Sten saknar mest från Sverige är framför allt eleverna och kollegerna på Attarpsskolan, sin sambo och inte att förglömma, den rena luften i Bankeryd, där han i vanliga fall bor. Han tillägger dock även att klimatet nere i Belgien är mycket varmare och på så sätt behagligare än det svenska. Jag frågade honom även vad han kommer att sakna när han i sinom tid lämnar sitt jobb i Belgien. Hans svar på den frågan var att han kommer sakna den internationella miljön, bl a i form av de många olika språken och landets mångkulturella situation med flamländska, franska och tyska traditioner.

*Fransk belgaren: lätt upphetsad lat
oorganiserad*

*Flamländsk belgaren: arbetsamma
ordentliga*

Enligt Sten så stämmer inte detta. Han tycker inte att man kan dra alla över en kam som här i de belgiska stereotyperna. Något negativt angående det här med olika språk inom Belgien är att alla offentliga handlingar måste skrivas på två språk och när man går på bio får man flamländsk och fransk text på duken, vilket kan bli ganska jobbigt i längden.

Sten Kallin har gett sina elever många goda råd genom åren. Ett som han främst av allt vill förmedla till omvärlden lyder som följer.

-Läs språk! Språk öppnar så ofantligt många dörrar för er i framtiden och i dagens samhälle är man rejält handikappad utan goda språkkunskaper och kännedom om andra länders kultur och historia.

Jag tycker att Bryssel är en mycket intressant och spännande stad. Detta tycker även Sten, som de senaste fem månaderna har tillbringat största delen av sin tid i Bryssel. Det finns egentligen inte så mycket att säga om Bryssel i sig, men Sten meddelar förtroendeingivande att han bara har positiva erfarenheter att rapportera om ifrån Belgien och Bryssel. Det är viktigt att poängtera att det inte bara finns människor som har trevliga erfarenheter ifrån Bryssel. En het nyhet för tidningarna i Bryssel har varit mordet på de kvinnor som hittats styckade, nedgrävda i plastpåsar, runt om i Bryssel. Bryssel må vara en fin stad, men precis som allt annat har den en baksida också. Vi får hoppas att polisen hittar den/de skyldiga och att Sten Kallin även i fortsättningen kommer att få bra vibrationer av Bryssel, EU s hjärta.

John Thorsson

utkanten av vallgraven med hjälp av tunga och primitiva redskap. Det precisa antalet döda har aldrig kunnat beräknas, men man vet säkert att åtminstone 32 fångar hängdes, 240 arkibuserades och 98 dog av dålig behandling. I lägret finns också relikvarium, mörka celler och en meditationssal. I meditationssalen brinner Den Eviga Lampan, som är en gåva av Föreningen av Forna Fångar i Breendonk. Den brinner till minne av alla försvunna kamrater. Tvingas att följa en S-formad väg innan vi har fortet bakom oss. Tankarna snurrar. Vad har vi varit med om? Vad har hänt här? Är det

verkligen sant? Det här är svårt att förstå... Fortet byggdes 1906-1914. Här avslutades striden vid belägringen av Antwerpen i oktober 1914. Belgiska Arméns huvudkvarter i maj 1940. Nazistiskt koncentrationsläger september 1940 - augusti 1944. Fängelse för kollaboratörer efter nazisternas flykt. Nationellt minnesmärke sedan 1947.

Josefin Aldén

**Skulle Du vilja
annonsera i den
största IB-tidningen
någonsin?
Har Du tanken så
har vi redan gjort
annonser.**

”Inget mer bröd med Nutella!”

”Inget mer bröd med Nutella!” var en av de mycket få tankar som fick mig att längta hem. Det var det, tillsammans med rumsvarm juice, som frukosten och kvällsmaten bestod av varje dag. Vi hade nämligen ingenstans att förvara mat kallt. Så vi kunde inte ha smör eller någonting sådant. Med det söta, luftiga brödet var det tur att man inte hade kaloriskräck i alla fall. Färsk bröd kunde man köpa inte särskilt långt ifrån där vi bodde. Pengarna räckte åtminstone till att äta ute en gång om dagen. Det enligt mig ganska misslyckade försöket till att härma McDonald's, Quick, prövade jag bara en gång. Och det räckte för mig. Men många belgare måste ta ordet skrämmande ordagrant, för denna hamburgekedja hade placerat ut sina restauranger praktiskt taget överallt man kom. Gamla hederliga McDonald's fann vi dock bara i centrala Bryssel. När jag hade beställt min BigMac & Co kändes det ganska härligt att veta vad det var jag satte tänderna i, eller? En annan lyckad snabbmatskedja som också fanns väl utbredd var Pizza Hut. Den fanns i två varianter - vanlig bordsservering och bricksystem precis som McDonald's. Pizzorna var små, tjocka och goda, även om jag först var lite tveksam till det som låg på. Något som vi svenskar inte är vana

vid var att man fick pommestrids till pizzan. Några gånger (eller var det bara en?) tog jag mig i alla fall in på en mer ansedd restaurang. Det fick dock bli spagetti bologonése då det var det enda på menyn som jag visste vad det var. Priserna låg en aningen under de svenska. God glass fanns överallt, men den var ganska dyr. Däremot hade de mycket alkohol som var billig. Mycket annat godis fanns det inte mycket av, men jag hittade i alla fall klubbor och tuggummi. På ner- och hemresan stannade vi på något långtradarställe i Tyskland. Min erfarenhet av tysk mat är helt okej. Även flottiga kycklingen med pommestrids och den mystiske lösviktssalladen gick att få ner. Maten på färjan kan jag inte riktigt berätta om, för där förtärde jag inte så mycket av fast föda, förutom godis som det fanns gott om. Sista morgonen, i Spa, var underbar, för då fick vi frukost där vi bodde. Då kunde man äta vad man ville. Jag tror aldrig jag ätit så mycket frukost. Det lustiga var att den till största delen bestod av bröd med Nutella. Och någon mystisk kraft fick mig och flera andra att smuggla med sig flera småburkar av den söta chokladsmeten hem. För det belgiska köket hurrar jag väl inte överdrivet mycket. Men även det har sina ljusa platser, precis som på alla andra ställen på jorden. McDonald's!

Maria Fors

Har du också alltid drömt om att bli instängd i Bryssels tunnelbana. Ta chansen!

Åk till Bryssel med Vätterbuss och Uffe och ha kul. Gå 1½ mil mitt i natten, bli instängd i tunnelbanan och snacka med polisen. För mer info: Björn Topplänt 036/41936

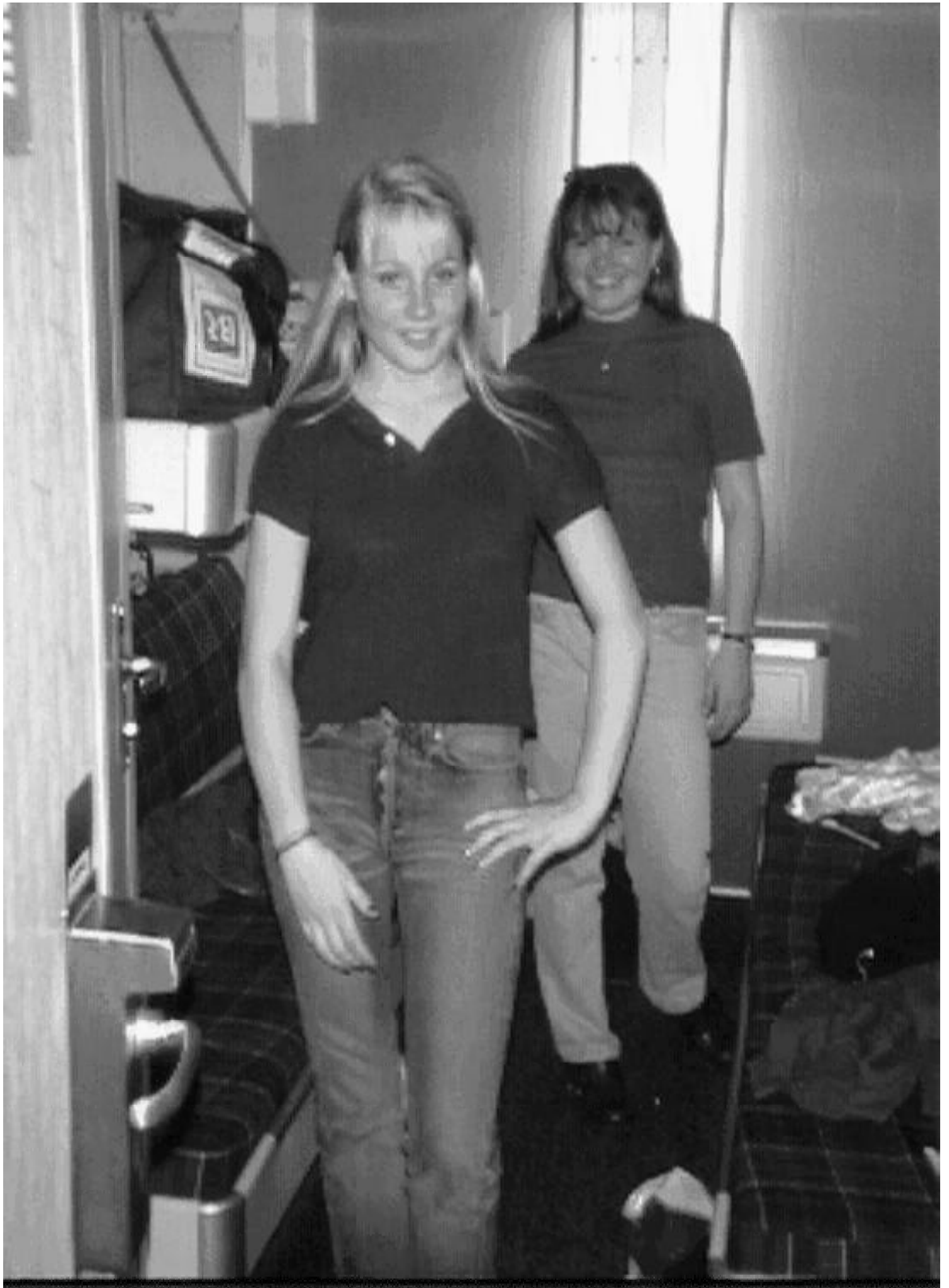

Skvallerspalt

Det är med största glädje vi kan rapportera att resan mellan göteborg och kiel var en lugn tillställning. Maria fick inte i sig för mycket och det fanns inga norrmän ombord att flirta med. Alla sov i sina egna sängar och allt läppstift samt all kajal satt där den skulle. Stefan gick ut strongly med att hålla på sin vita vecka, allt för att glädja Samuel. Under veckan var alla nyktra och därmed alerta på bussen och muséerna. Även om det någon gång skulle ha varit så att någon skulle ha försovit sig skulle vår glade guide Allan inte bekymra sig utan glatt vänta på denne någon. Peter och Gums var på en ren hetero-club och nästa dag var det Rasmus istället för Guns som följde med den ivrige Peter. Sen fick Peter syn på Anna och slutade sminka sig. Sedan hade vi en trevlig kväll på skandinaviska skolan där alla var representiva och bra representanter för IB. Särskilt Håkan och Stefan hade lyckats med stylingen. Inte heller på båten hem fanns det några norrmän. Men Sara och Karin lyckades ändå hitta var sin i någon vrå. Vad som hände mellan Sara och Christopher vet vi faktiskt inte (men man kan ju alltid gissa). Däremot vet vi att mellan Karin och Tom gick det lugnt till, det enda som åkte av var bh, trosor och boxershorts, resten behöll de på. Wulff och Gums hade som tur var inga större problem med den kvava luften ombord så de behövde aldrig gå ut och hämta frisk luft.

Era utsända Mr. and Mrs. Clock-work

Reds. Anm. Vi har tyvärr tvingas ändra en del smärre detaljer då vi ansåg texten för vulgär oanständig.

Waterloo - en resa i Napoleons spår

Om inte staden Waterloo hette just Waterloo skulle den antagligen inte vara ett så hett turistmål. Själva stadskärnan är ingenting utöver det vanliga. Här finns en hel del affärer, Mac Donald's och ett välfyllt varuhus kallat GB, där det mesta kan köpas. Nej, det är inte stadens skönhet som lockar, utan det är i tron att historiens vingslag ska höras vi lämnar vår trygga sportanläggning och beger oss till Waterloo. Det är känslan av att här, för ungefär 200 år sedan, utspelades ett av den europeiska historiens viktigaste och mest berömda slag. Minnesmärkena över slaget i Waterloo står tätt och många restauranger och gator har namn med anknytning till Napoleon. Det pampigaste monumentet finns dock några kilometer utanför stadskärnan, där slaget hölls. Där har en stor kon-formad gräskulle byggts upp, enligt myten av de döda soldaternas

hustrur, men det ska nog tas med en nypa salt. I själva verket var det engelsmännen som byggde den, för att fira sin seger över fransmännen. På toppen av berget står en staty av ett lejon. För en mindre summa franc tillåts vi bestiga kullen. Trappan upp är lång och detta nöjet är inte att rekommendera för den med svaga ben. Det känns lite förnedrande när stål-farfar, en 70-årig belgare, piggt och glatt traskar förbi oss när vi pustar oss upp för trappan. Det verkar som om han är en van kullbesökare. När vi väl nått toppen förstår vi hans entusiasm. Utsikten är bra trots att vädret är lite dimmigt. Härifrån syns bondgårdar och vidsträckta slätter- och vägar och telekablar förstås. Men ändå känns det lite mystiskt. Det som drar ner betyget på museet är de typiska turistgrejerna. Den som vill får i receptionen fotografera sig med en man klädd i taskigt sydd Napoleondräkt och köpa kortet för dyra pengar. Meningslöst! I närheten av kullen finns fler museer. Vi besöker ett som försöker undervisa oss om slaget genom bild- och ljudspel. Tyvärr visar sig detta inte vara fullt så intressant som det låter. I salen spelas klassisk musik och på en bioduk och ett konstgjort landskap ser vi hur Napoleons, Wellingtons, och Blüchers trupper slåss

mot varandra i form av små lampor som blinkar. Förvirrande! I ett annat rum visas ytterligare en film med samma tema. Det är skönt att slappna av i de mjuka stolarna i biosalen. Häftigast är nog Panoramat, ett stort cirkelformat rum där väggarna är skickligt målade för att ge en tredimensionell illusion. Bilderna föreställer slagfältet och i förgrunden står dockor av soldater och hästar och uppbyggda skjul. Man får en känsla av illamående av att gå runt i rummet, inte bara för de blodstänkta och grymma bilderna, utan också för att allt går...runt! Det är svårt att veta var man är, har varit och vad man redan har sett. Sammanfattningsvis kan man säga att det faktum att slaget stod i just Waterloo var 1815 en stor katastrof. Nutidens Waterloo har dock återhämtat sig från slaget och lever gott på turisterna. Däremot är staden ingen utpräglad turiststad, utan har en trevlig belgisk atmosfär.

Caroline Wulff

Bryssel

Bryssel är för de allra flesta känd som EU:s huvudstad. Men trots alla institutioner, ambassader, internationella organisationer, och företag är Bryssel en av Europas största småstäder. Belgiens huvudstad är långt ifrån en världstad utan har alltid legat i skuggan av de större städerna Paris, London och Amsterdam. Det var kanske därför man bestämde sig för att lägga EU:s högkvarter där på 1950-talet. Tack vare EU-projektet har Bryssel också blivit säte för NATO och andra internationella organisationer. I takt med att EU utvidgades och utvidgades strömmade nya nationaliteter, organisationer, ambassader och företag till. Idag är en fjärdedel av Bryssels 950 000 invånare utlänningar. Många väljer att bo i samma stadsdel som sina landsmän. De

flesta skandinaver är bosatta i förorten Waterloo där även den Skandinaviska skolan är belägen. Staden är officiellt tvåspråkig, huvuddelen är franskspråkig, endast en minoritet pratar flamländska. Bryssel är indelat i två områden, Vile Basse och Ville Havte, som skiljs åt av en markant nivåskillnad. Ville Havte ligger i öster och är det högre området. Där finns stadskärnans centrum som domineras av det vackra medeltidstorget Grand Place. Staden omgavs ursprungligen av en stadsmur. Denna revs på 1800-talet, och ersattes av den breda boulevarden. I norr ligger stadsdelen Lacken med Bryssels inre hamn och ett kungligt slott (uppfördes 1782-84). Bryssel omnämns för första gången på 700-talet. På 1200-talet hade staden utvecklats till en av Europas viktigaste handelsstäder med en berömd textilindustri. Som residensort för

hertingarna upplevde staden en kulturell blomstring. Brussel spelade en stor politisk roll under det habsburska väldet på 1500-talet och var under Filip II residensstad för de spanska ståthållarna. Under spaniens krig på 1600-talet genomgick staden en nedgångsperiod. Från 1713 var Bryssel huvudstaden i österrikiska Nederländerna. 1815 blev staden tillsammans med Haag residensstad i kungariket Nederländerna. Sedan revolutionen 1830 har Bryssel varit det nya kungariket Belgiens huvudstad. Staden har under båda världskrigen varit besatt av tyskarna.

Ann Rinaldo & Sara Borglin

Habo i J-SM

En utav de större attraktioner som inträffade på hemmafronten under "Brysselveckan" var J-SM i volleyboll här i Jönköping. Det var tredje gången i följd som Habo Wolley tillsammans med KFUM Jönköping arrangerar J-SM. Att hemmasegern för Habo Wolley i fjol skulle upprepas var kanske inte väntat med det unga lag som Habo ställde upp med i år. Men ändå kunde det ha gått ganska långt för Habolaget. De två hemmalagen Habo och Jönköping mötte varandra redan första matchen i gruppspellet. En match som vanns av Habo med 2-0. Vidare i gruppspellet besegrade Habo Säter med 2-1 och var därmed redan då vidare till kvartsfinal. Förlusten mot ett av favoritlagen för SM-guldet spelade därför ingen roll. I kvartsfinalen mot Vingåker spelade Habo bra till en början och vann första set. Men när Vingåker sedan vann andra set orkade inte Habo längre utan förlorade även tredje set. Därmed var det dags för placeringsmatcher om platserna 5-8. I första matchen mot Lidköping spelade Habo inte alls bra och förlorade med 0-2. Senare i matchen om 7:e plats mot Hylte ryckte Habo upp sig och vann med 2-0. Därmed blev det en sjundeplats för Habo. Jönköpings herrlag slutade på en 13:e plats och Jönköpings damer på 16:e. I herrfinalen möttes de båda segertippade lagen Sollentuna och Nynäshamn. Efter två väldigt jämna set som båda vanns utav Sollentuna, tröttnade Nynäshamn och förlorade stort i tredje set. På damsidan ställdes Spårvägen mot Vallentuna. Matchen gick fram och tillbaka men i fjärde set hade Vallentuna ett gyllene tillfälle att avgöra, med 2-1 i set och 14-11. Men Spårvägen räddade flertalet matchbollar och vann till slut setet och vann sedan också femte set enkelt mot det deppiga Vallentuna.

Samuel Ekdahl

Fotbollsfest i Spa!

Så var det äntligen dags för den efterlängtrade vänskapsmatchen i fotboll mellan IB-eleverna från P-set, Jönköping. Matchen spelades på Centre Sportif Arena i Spa, Belgien. Det rådde idealiska förhållanden. Grön gräsmatta, fint väder och en förväntansfull publik dansade på balkongerna fulla av entusiasm. De var med all säkerhet inte fler än 10 personer. Fantastiskt! Matchen började och man kunde inom kort konstatera att varenda IB-elev skulle kunna platsa i landslaget. Bollen slungades fram mellan spelarna likt en komet, och ganska snart satt bollen klistrad i nättaket. Förutom talangen, sattes också kunskapen på prov. Dan Håland (mittfältare, IB 1b) och Rasmus Stenbäcken (forward, IB 1a) kolliderade våldsamt i en närkamp, och Dan låg kvar på planen med ett ömmande knä. Godhjärtade som de var, hjälpte spelarna honom på alla vis och vårdades omtänksamt av dem. Efter en stunds vila

var Dan igång igen. Vilken lagmoral! Sportmanshipen strömmade fram på plan. Spelare bytte lag när de såg att motståndarna låg under och man lät tillkommande spelare vara med. De tio i publiken, som nu hade tagit sig ner till plan, dansade och sjöng. Här visste ingen vad läktarvåld var för något. De gav ett ofantligt stöd åt spelarna. Ett citat av Winston Churchill dök upp framför mig: "Aldrig förr i historien om folkens strider har så många haft så få att tacka för så mycket." Efter en och en halv timmes spel rundades matchen av. Haltande med blodiga ben, lämnade spelarna den upprivna planen med ett brett leende på läpparna. Skymningen nalkades, planen var tom och öde, och publiken med dess sköna sång hade avlägsnat sig. Man kände en tomhet inom sig efter spelarnas sorti. Vad kommer det att bli av dessa IB-elever?...Fotbollsspelare?...Gärna för mig!

Johan Swerlander

Ett bombat muséum

Ett av några ställen vi besökte på onsdagen den 30:e April var skyttegravar från första världskriget. När vi började närma oss museet så såg vi kyrkogårdar där alla soldater som hade stupat låg begravda. Engelsmännen hade lite finare gravstenar med kors medan tyskarnas bara var en klumpig stenbit utan kors. Sen när vi kom fram steg vi av bussen och gick in i museet. När man kom in så såg det inte alls ut som ett museum snarare var det mer lik en pub eller restaurang. Entrén var nittio franc som vi betalade till en gubbe sen var det fritt fram att gå in.

När man kom in så kände man lukten av något obeskrivbart, det kanske

var meningen så som det gjorde ute på slagfälten under kriget. Hela stället var fullt med pistoler, gevär, halvrostiga kanoner och annat kul som de hade hittat ute på slagfälten. Charmen med det stället var nog hade rengjort prylarna som de hade hittat, utan bara samlat ihop de och lagt någonstans i museet.

Nackdelen var kanske att det blev lite trångt därinne och inte blev det bättre av att några dussin pensionärer kom och ställde sig i vägen. Nu blev det för trångt för mig så jag gick ut till skyttegravarna. Att vara därute vid skyttegravarna där så många människor hade dött, var en upplevelse som ej går att beskrivas, konstigt kändes det iallafall! Det var rätt så stort och skyttegravarna sträckte sig en bra bit ut. Det såg väldigt trångt ut därnere, det var svårt att förstå hur soldaterna klarade att leva där. Efter en

**-Ali, var du full någon gång under resan?
- Nej, inte vad jag kommer ihåg!**

“Man håller ju alltid på dom onda!”

**Adam Wern:
- Ähh vi skiter i det här med kompisar och har sex istället!!
(redan kultuttryck)**

**Karin Sanfredsson:
- Men Rasmus, jag vet ju till exempel bättre hur du ser ut än hur jag ser ut...**

**Peter Hermansson:
- Men det är ju jätteaskalas långt!!!**

halvtimmes vistelse ute bland skyttegravarna åkte vi tillbaka med bussen.

Besöket var iallafall lyckat och bland de bästa vi gjorde, till skillnad från den där himla slussen (har ännu ej förstått vad meningen med att se en sluss var).

**- Hej Cornelia! hur går det med norrmannen?
- Han på väg upp eller han på väg ner?**

**Caroline Wulff:
Bad Lips!!!**

- Lite spill får man ju räkna med Håkan Jakobsson när Tobias som vanligt kom för sent till stationen.

**Adam:
- Pratade! Jag och annelie pratade också, och sängarna knakade!
Adam bortförklarar sej:
- Nej det var inget sånt där! Det var bara sängen som var dålig!
När sedan Adam säger..
- Stefan gör det något om jag plockar litegräs ur Annelies byxor?
... börjar man ju fundera lite**

Till sist vill vi ha en tyst spalt till minne av alla förlorade hjärnceller.